

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/137/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122011100
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2122011100.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci vedenej proti obžalovaným A. B., nar. XX. XX. XXXX, a C. D., nar. XX. XX. XXXX, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 12.7.2022, sp. zn. 12T/27/2022-498, na verejnom zasadnutí konanom dňa 2.2.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, zamieta.

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu vo vzťahu k obžalovanému C. D., nar. XX.XX.XXXX a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku sa vec vracia okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Trnava (ďalej aj len ako „okresný súd“) dňa 12.7.2022, sp. zn. 12T/27/2022-498 rozhodol takto:

„Obžalovaní:

1/ A. B. E. F. G. H. I. B. , nar. XX. XX. XXXX v I., trvale bytom I., adresa
na doručovanie G. XX, I.,

2/ C. D. J. K. E. L. J. M. , nar. XX. XX. XXXX v N., trvale bytom N., N.
XXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov,
sa uznávajú za vinných, že

od presne nezisteného času dňa 07. 12. 2021 do približne 03.05 hod. toho istého dňa na odstavnej ploche, nachádzajúcej sa 4 km popri ceste č. III/1279 medzi obcami O. P. I. v časti Prílohy v katastrálnom území obce O. po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločne za použitia obojstranného kľúča na matice demontovali a zobrali z tam odstaveného návesu zn. Kögel SN24, bielej farby, evidenčného čísla I. z prednej nápravy 2 ks pneumatík zn. Sava Cargo 4 vo veľkosti 435/50 R 19,5 spolu s 2 ks kovových diskov rozmeru 19,5 x 14.00, v celkovej hodnote 1.260 Eur, 12 ks matíc na upevnenie kolies v celkovej hodnote 48 Eur a 8 ks upínacích pásov PES EN 12195-2, LC2500saN, LC5000daN v celkovej hodnote 200 Eur, tieto následne naložili do motorového vozidla zn. Ford Transit, evidenčného čísla I. a z miesta ich odviezli, čím spôsobili vlastníkovi vecí - spoločnosti M - EXPRES SPED, spol. s r. o., IČO: 34 106 537, so sídlom Pri Kalvárii 20/5897, Trnava - škodu vo výške 1.508 Eur, pričom obžalovaný A. B. sa uvedeného konania dopustil napriek tomu, že bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 3T/32/2021 zo dňa 26. 08. 2021, právoplatný dňom 02. 10. 2021, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona, a pričom obžalovaný C. D. sa uvedeného konania dopustil napriek tomu, že bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 9T/12/2020 zo dňa 05. 03. 2020, právoplatný dňom 12.

05. 2020, za prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona,

t e d a

si spoločným konaním prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak malú škodu, a tento čin spáchali, hoci boli za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdení,

č í m s p á c h a l i

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa o d s u d z u j ú :

1/ A. B.

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

2/ C. D.

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.“

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obaja obžalovaní, a to voči výroku o treste.

Obžalovaný B. svoje odvolanie odôvodnil tým, že sa mu zdá trest dosť prísny, keďže sú voči nemu vedené ďalšie tri trestné stíhania, prosí súd o zhovievavosť.

Obžalovaný D. odôvodnil podané odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu nasledovne (citácia):

„ Tunajší súd vo svojom odôvodnení Rozhodnutia uvádza nasledovné: „Pri úvahe nad výškou trestu, jeho druhom a spôsobom výkonu súd vychádzal najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatelja spoločnosťou. Rovnako súd kládol dôraz na to, aby trest postihol ich páchatelja tak, aby zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 ods. 3 Trestného zákona.“

Na úvod máme zato, že v tomto prípade však bolo potrebné postupovať podľa ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona: „(1) Ak súd odsudzuje páchatelja za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.“

Dňa 17.02.2022 Okresný súd Trnava ako prvostupňový súd pod sp. zn. 28T/5/2021 (ďalej aj ako „Prvé prvostupňové rozhodnutie“) rozhodol tak, že uznal Obžalovaného za vinného z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 212 ods. 1 pís. a), ods. 2 pís. b) Trestného zákona sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. V prípade Prvého prvostupňového rozhodnutia Obžalovaný spáchal vyššie uvedený prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty v období od 14.12.2019 do 09.01.2020. Následne bolo rozhodnutie Okresného súdu Trnava sp. zn. 28T/5/2021 zmenené rozhodnutím Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/63/2022 zo dňa 23.06.2022 (ďalej aj ako „Potvrdzujúce rozhodnutie“) a to tak, že Obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 22 mesiacov. Na uvedené poukazoval aj právny zástupca Obžalovaného na pojednávaní dňa 12.07.2022.

V posudzovanom konaní vo veci vedenej na Okresnom súde Trnava sp. zn. 12T/27/2022 (ďalej aj ako „Prebiehajúce konanie“) Obžalovaný spáchal prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 pís. a), ods. 2, pís. b) Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona dňa 07.12.2021.

Máme zato, že v tomto prípade malo preto prísť k pripojeniu spisu z Prvého prvostupňového konania a následne mal tunajší súd v rámci Prebiehajúceho konania uložiť Obžalovanému súhrnný trest podľa ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona.

Taktiež poukazujeme aj na ustanovenie § 44 Trestného zákona: „Súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelja za dostatočný.“

V tejto súvislosti poukazujeme na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 7To/10/2013 zo dňa 16.05.2013, ktoré uvádza: „Podľa ustálenej judikatúry, či už Najvyššieho súdu SR alebo Ústavného súdu SR, pri ukladaní trestu, jeho druhu, výšky a výmery, je potrebné skúmať a následne zohľadniť dopad

uloženého trestu do sféry základných práv obžalovaného, hlavne s ohľadom na jeho primeranosť vo vzťahu k dobe, po ktorú trestné konanie trvalo, v zásahu do osobnej slobody obvineného a záujem spoločnosti na potrestaní páchatel'a.“

Taktiež poukazujeme na nasledujúce rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/147/2018 zo dňa 17.01.2019: „K samotnému uloženiu trestu okresným súdom, odvolací súd dáva obžalovanému do pozornosti, že trestné konanie má sledovať preventívny a resocializačný cieľ, má totiž prispieť k polepšeniu a náprave páchatel'a. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel' zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy. Primeranosť trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.“

Z vyššie uvedených rozhodnutí vyplýva, že v každom prípade je potrebné postupovať individuálne a prihliadať na všetky okolnosti toho ktorého prípadu. Tunajší súd však v rámci svojho Rozhodnutia vôbec neprihliadal na tú skutočnosť, že Obžalovanému bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 22 mesiacov. Uvedený trest považujeme za dostatočný na nápravu Obžalovaného a uloženie ďalšieho trestu, aj napriek tomu, že to je v dolnej hranici trestnej sadzby nie je podľa nášho názoru potrebné. Zároveň opätovne pripomíname, že v tomto prípade nemalo prísť k uloženiu ďalšieho trestu, ale k uloženiu súhrnného trestu, tak ako sme poukazovali v rámci tohto odôvodnenia odvolania už vyššie. Máme zato, že tunajší súd mal vzhľadom aj na Potvrdzujúce rozhodnutie prihliadať už na uložený trest, ktorý je dostačujúci. Taktiež poukazujeme na to, že Obžalovaný sa ku skutku priznal a poškodenému nevznikla žiadna škoda, nakoľko všetky odcudzené veci boli poškodenému vrátené. Zároveň si poškodený ani žiadnu náhradu škody v konaní neuplatnil.

Rozhodnutie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/101/2010 zo dňa 06.11.2012 k ustanoveniu § 44 Trestného zákona uvádza nasledovné: „Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy... V zmysle ustanovenia § 44 Trestného zákona súd upustí od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, osobu páchatel'a, spáchaný úmyselný trestný čin, najmä jeho závažnosť, všeobecnú recidívu, ktorá poukazuje na tendenciu obžalovaného páchať opakovane trestnú činnosť rôzneho charakteru, dospel súd k záveru, že trest odňatia slobody v trvaní 1 rok s podmieňaným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 3 roky, uložený skorším rozhodnutím Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 11.12.2009, sp. zn. 1T 206/09, právoplatným dňa 04.02.2010, svojim charakterom a so zohľadnením najmä osobných pomerov obžalovaného, pre celkové dosiahnutie účelu trestu tak, ako je upravený účel trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona, t. j. dosiahnutie individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálnopreventívneho účinku, je dostatočným trestom na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného, preto súd upustil od uloženia ďalšieho trestu.“

Taktiež si v tejto súvislosti dovoľujeme poukázať aj na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 23To/18/2017 zo dňa 25.04.2017: „Prokurátorom uvádzaná okolnosť, že aj v ďalších jeho konaniach bolo upustené od uloženia súhrnného trestu nie je preto v aktuálnej procesnej situácii až tak právne významná. Súčasne je však potrebné uviesť, že pri skúmaní podmienok pre upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. súd rozhodujúci neskoršie, nemusí riešiť, aká výmera trestu odňatia slobody by prichádzala do úvahy pri súčasnom odsudzovaní páchatel'a za všetky zbiehajúce trestné činy ale to, či skoršie uložený trest možno považovať za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a. Už doterajší výkon trestu odňatia slobody, z ktorého je odsúdený pozitívne hodnotený preukazuje, že výkon trestu odňatia slobody plní svoj účel. Trest odňatia slobody pritom odsúdený nastúpil dňa 21.01.2016. Senát odvolacieho súdu sa s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti stotožnil s úvahami súdu prvého stupňa o dostatočnosti takto skôr uloženého trestu. Nepochybné pre takýto záver svedčilo aj vyhlásenie obžalovaného o vine, ktoré obžalovaný urobil bez toho, aby vedel o spôsobe rozhodnutia súdu prvého stupňa o jeho potrestaní. Z takto rozvedených dôvodov aj senát odvolacieho súdu považoval skorší trest uložený obžalovanému vo výmere 4 roky a 6 mesiacov

za dostatočný pre naplnenie vyššie uvedeného účelu trestu, tak s poukazom na generálnu, ako aj individuálnu prevenciu.“

Na základe vyššie uvedeného máme preto zato, že tunajší súd mal v rámci Prebiehajúceho konania pripojiť spis z Prvého prvostupňového rozhodnutia, nakoľko v tomto prípade mal tunajší súd postupovať podľa ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona a zároveň mal tunajší súd prihliadať na úhrnný trest, ktorý bol Obžalovanému uložený Krajským súdom Trnava v Potvrdzujúcom rozhodnutí, ktorý dostatočne naplní preventívny účinok trestu a zároveň bude pôsobiť výchovne aj na samotného Obžalovaného. Taktiež máme zato, že tunajší súd mal postupovať v súlade s ustanovením § 44 Trestného zákona a vzhľadom na vyššie uvedené mal v tomto prípade upustiť od potrestania.

Z uvedeného dôvodu preto touto cestou navrhujeme aby Krajský súd v Trnave v súlade s ustanovením § 321 pís. d) a e) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku (ďalej aj ako „Trestný poriadok“) zrušil rozhodnutie Okresného súdu Trnava sp. zn. 12T/27/2022 zo dňa 12.07.2022 a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku rozhodol tak, že podľa § 44 Trestného zákona upustí od uloženia ďalšieho trestu.“

Na verejnom zasadnutí nariadenom na rozhodnutie o podaných odvolaniach zotrval obžalovaný D. a jeho obhajca na podanom odvolaní, má za to, že uloženie ďalšieho trestu neslúži ani ako výchovné opatrenie, ani ako odstrašujúci prostriedok pre spoločnosť a už pôvodne uložený trest vo výmere 22 mesiacov považujú za dostatočný. Obžalovaný B. zotrval na svojej námietke zaujatosti a uviedol, že čaká na odpoveď z Najvyššieho súdu SR. Prokurátor žiadal odvolania obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť.

Predsedička senátu oznámila obžalovanému B. a jeho obhajcovi, že o podanej žiadosti na odňatie a prikázanie veci a vznesenej námietke zaujatosti sa konať a rozhodovať nebude, pretože nie sú k tomu splnené podmienky.

Ide o podanie A. B., ktoré zaslal krajskému súdu s označením „žiadosť o odňatie a prikázanie veci podľa § 23 TP“. V podaní uviedol, že vznáša generálnu námietku zaujatosti voči všetkým sudcom Krajského súdu Trnava a žiada jeho trestnú vec odňať a prikázať inému súdu mimo trnavský kraj z dôvodu, že dňa 30.11.2022 bol vypočutý v ústave na výkon väzby Leopoldov kriminálnou políciou Trnava k lúpeži banky, kde vypovedal, že lúpež nespáchal a napriek tomu mu vyšetrovateľ odobral pachové stopy a oznámil mu, že je úplne jedno, že nespáchal lúpež, keďže majú dohodnutých sudcov na Krajskom súde v Trnave, ktorý mu nasúdi viac ako za spomínanú lúpež, za veci, v ktorých ho budú rozhodovať, pričom podľa vyšetrovateľa mu nebude umožnený spravodlivý proces.

Krajský súd po oboznámení sa s obsahom podania obžalovaného B. zistil, že dôvodom na odňatie vecí tunajšiemu súdu má byť podľa obžalovaného vznesená generálna námietka voči všetkým sudcom krajského súdu. O námietke zaujatosti, vznesenej obžalovaným, však krajský súd v zmysle § 32 ods. 6 Trestného poriadku nemôže konať, pretože neobsahuje dôvod podľa § 31 Trestného poriadku; obžalovaný neobjasnil, o aký konkrétny pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa konanie týka, k obhajcovi, splnomocnencom alebo k inému orgánu činnému v tomto konaní má ísť. Následne tak potom neexistuje žiaden dôležitý dôvod, ktorý je podmienkou rozhodovania o odňatí a prikázaní veci.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
  - b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
  - c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
  - d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
  - e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
  - f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.
- Podľa § 322 ods. 4 Trestného poriadku odvolací súd nemôže sám
- a) uznať obžalovaného za vinného zo skutku, pre ktorý bol napadnutým rozsudkom oslobodený,
  - b) uznať obžalovaného za vinného z ťažšieho trestného činu, než z akého ho mohol v napadnutom rozsudku uznať za vinného súd prvého stupňa.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd (ďalej aj len ako „krajský súd“) podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podali obžalovaní ako oprávnené osoby, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k nasledovnému záveru.

Krajský súd vzhľadom na dôvody odvolaní obžalovaných smerujúce len čo do výroku o treste a spôsobe jeho výkonu obmedzil svoju prieskumnú povinnosť len na tieto výroky.

Napadnutým rozsudkom bol obžalovanému A. B. uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov nepodmienečne. Trestnú sadzbu uvedenú v § 172 ods. 1 Trestného zákona prvostupňový súd neupravoval ani v jej dolnej ani hornej hranici, nakoľko správne zistil rovnovážny pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona.

Podľa odpisu z registra trestov obžalovaného bol obžalovaný B. štrnásťkrát súdne trestaný. S ohľadom na vyhlásenie o vine a postoj k trestnej činnosti ukladal okresný súd trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, nie však znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Okresný súd sa správne vysporiadal so všetkými okolnosťami dôležitými pre zákonné rozhodnutie o treste obžalovaného. Obžalovaný v podanom odvolaní navrhoval zohľadniť ďalšie trestné stíhania vedené voči jeho osobe, trest sa mu zdal „dosť prísny“. Okresný súd správne konšatoval, že v prípade obžalovaného B. nie sú splnené podmienky na upustenie od potrestania podľa § 40 ods. 1 Trestného zákona, a dokonca ani na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, a to napriek urobenému vyhláseniu o vine. Dôvodom je osoba obžalovaného, ktorý bol doposiaľ opakovane odsudzovaný za rôznorodú trestnú činnosť a opakovane vykonával nepodmienečné tresty odňatia slobody, vzhľadom k čomu uložený 7 mesačný nepodmienečný trest odňatia slobody nie je neprimerane prísny.

Aj krajský súd považuje trest uložený napadnutým rozsudkom vo výmere 7 mesiacov z pohľadu odvolacieho súdu za primeraný a zákonný. Iné prebiehajúce trestné stíhania voči obžalovanému, tak ako na to poukazuje obžalovaný, nie sú dôvodom na úpravu trestnej sadzby pri ukladaní trestu.

Rovnako správne rozhodol prvostupňový súd aj keď obžalovaného zaradil do ústavu so stredným stupňom strázenia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Obžalovanému C. D. bol napadnutým rozsudkom uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov nepodmienečne. Trestnú sadzbu uvedenú v § 172 ods. 1 Trestného zákona prvostupňový súd neupravoval ani v jej dolnej ani hornej hranici, nakoľko správne zistil rovnovážny pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona.

Podľa odpisu z registra trestov obžalovaného bol tento päťkrát súdne trestaný. S ohľadom na vyhlásenie o vine a postoj k trestnej činnosti ukladal okresný súd trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, nie však znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, pretože trest v zákonom ustanovenej trestnej sadzbe nepovažoval za neprimerane prísny a účel trestu u obžalovaného nemožno dosiahnuť trestom kratšieho trvania.

Okresný súd sa však správne nevysporiadal so všetkými okolnosťami dôležitými pre zákonné rozhodnutie o treste obžalovaného D..

U obžalovaného C. D. podľa úvahy okresného súdu (strana 7 napadnutého rozsudku) „nebolo možné v zmysle § 44 Trestného zákona upustiť od uloženia ďalšieho trestu, pretože z vykonaného dokazovania je zrejmé a preukázané, že obžalovaný opakovane pácha majetkovú trestnú činnosť a predmetného prečinu sa dopustil počas plynutia skúšobnej doby. Napriek tomu, že obhajoba poukazovala na nepodmienečný trest vo výmere 22 mesiacov uložený obžalovanému rozsudkom Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6To/53/2022, vo výmere 22 mesiacov, okresný súd je názoru, že vzhľadom na osobnosť obžalovaného a jeho trestnú, resp. priestupkovú minulosť nemožno mať za to, že trest uložený skorším rozsudkom je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a dostatočný.“

Okresný súd sa nevysporiadal s otázkou, či u obžalovaného prichádza alebo neprichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu, resp. prípadne upustenie od uloženia súhrnného trestu. Okresný súd píše síce o ďalšom treste, čo je trest pripadajúci do úvahy, ak by súhrnný trest uložený nemohol byť (ale boli by splnené podmienky v zmysle §43 Trestného zákona, teda že by bol obžalovaný prejednávaný a odsudzovaný za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný), avšak absentujú úvahy okresného súdu o tom, či vzhľadom na predchádzajúcu trestnú činnosť obžalovaného prichádza alebo neprichádza do úvahy súbeh zbiehajúcich sa skutkov z prejednávanej trestnej veci so skutkami, za ktoré už bol obžalovaný odsúdený, a z akého dôvodu.

Úlohou súdu v odvolacom konaní nie je (namiesto prvostupňového súdu) vytvárať skutkový alebo právny stav z dokazovania vykonaného prvostupňovým súdom. Jeho úlohou je preskúmať zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov a to v rozsahu, ktorý stanovuje ustanovenie § 317 ods. 1 Trestného poriadku.

Vzhľadom na vyššie uvedené bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť vo vzťahu k obžalovanému D. a to - s ohľadom na rozsah odvolania a jeho vymedzenie - len čo do výroku o treste.

Odvolanie obžalovaného B. krajský súd ako nedôvodné zamietol.

Po vrátení veci tak bude úlohou okresného súdu vysporiadať sa so všetkými okolnosťami rozhodnými pre ukladanie trestu obžalovanému D.. Nesmie však opomenúť, že (v prípade ak by prichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu) súd je oprávnený od uloženia súhrnného trestu upustiť iba v prípade, ak sú splnené formálne podmienky na jeho uloženie ustanovené v § 42 citovaného zákona, pričom zároveň pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. Za dostatočný však nemožno považovať trest uložený skorším rozsudkom, ktorý by súd pokiaľ ide o druh a výmeru, nemohol uložiť za situácie, keby rozhodoval v spoločnom konaní o zbiehajúcich sa trestných činoch (R 39/1971). Viacčinný súbeh trestných činov je z časového hľadiska vtedy, ak v období medzi prvým z nich a posledným z nich nedošlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku za nejaký trestný čin toho istého páchatel'a, a to takého rozsudku, ktorý bol ako prvý odsudzujúci rozsudok v trestnom stíhaní pre tento trestný čin vyhlásený a ktorý potom svojho času aj nadobudol právoplatnosť a možno naň dosiaľ prihliadať. Okamih vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku spôsobuje, že vo vzájomnom pomere viacčinného súbehu nemôže byť trestný čin spáchaný pred týmto okamihom a trestný čin spáchaný po tomto okamihu. Súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného súbehu, a to len vtedy, ak páchatel' bol za časť zbiehajúcej sa trestnej činnosti odsúdený a ak možno na takéto odsúdenie prihliadať. Súd teda páchatel'a odsudzuje a ukladá mu súhrnný trest za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin pričom prejednávaný trestný čin musí byť vo viacčinnom súbehu so skorším trestným činom (za ktorý už bol odsúdený)

Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti, keďže absentuje vysporiadanie sa okresného súdu so všetkými skutočnosťami rozhodnými pre uloženie trestu (a premietnutie jeho úvah v tomto smere do odôvodnenia rozhodnutia), krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 170 ods. 6 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.